

Un drac xinès a Gràcia

Em dic Pakin Tong, però a l'escola els nens de la classe em diuen "Paquitu". Tinc sis anys i un germà petit. Abans vivíem amb els pares en una ciutat molt gran que es diu Madrid. Però ara vivim a Barcelona amb l'avi Fu.

L'avi Fu va arribar de la Xina fa uns mesos quan l'àvia es va morir i ell es va quedar sol. La mare i jo el vam anar a recollir a l'aeroport amb el cotxe.

L'avi Fu és una mica estrany. Al principi no volia dormir al llit. Deia que tota la seva vida havia dormit a terra, com cal. Durant el dia, li agrada seure a la gatzoneta i llegir diaris xinesos vells. A la botiga, a vegades la mare s'enfada amb ell perquè vol fumar dintre o comença a llançar escopinades davant de la porta; diu que espanta els clients.

Quan l'avi Fu em va venir a buscar al col·legi l'altre dia, em va preguntar, com fa sempre, què havia fet a l'escola. Llavors li vaig contar la llegenda de Sant Jordi i el drac que ens havia explicat la senyoreta Elvira. A l'avi Fu no li va agradar gens. Va dir:

- Malament, malament. Drac no enemic. No mengen persones. No es mata el drac. Dimonis estrangers ignorants. (L'avi Fu anomena 'dimonis estrangers' a tots aquells que no són xinesos.)

Aleshores, em va explicar que a la Xina els dracs són benèvolos, tranquils, i porten salut, prosperitat i bona sort. Els dracs xinesos són savis i amistosos. Són venerats i respectats. Hi ha dracs que vigilen els cels, altres que porten la pluja i altres que controlen els rius. L'avi em va dir que soc molt afortunat per haver nascut l'any del Drac i que per això tindrè una llarga i pròspera vida.

Jo vaig voler explicar-li que, aquí, a Barcelona, també els agraden força els dracs, però l'avi Fu negava amb el cap i feia veure que no m'entenia. Llavors se'm va acudir una cosa millor. Vaig agafar-li la mà i, arrossegant-lo cap al semàfor, vam creuar la plaça Lesseps. Després, vam enfilar el carrer Torrent de l'Olla fins arribar a una plaça on hi ha una torre amb un rellotge.

Recordava perfectament l'edifici amb la façana de color blau cel al qual de vegades havia anat amb la mare. En arribar a la porta principal, li vaig demanar que tanqués els ulls, que jo el guiaria. Quan els va obrir i va veure l'enorme cap de drac, l'avi Fu es va quedar bocabadat. Era el Drac de Gràcia! I al costat seu, els Gegants de Gràcia!

'Gràcies per portar-m'hi, Pakin! "És un drac molt maco" -em va dir. Llavors, es va ajupir, va posar-se a la gatzoneta i es va quedar mirant-lo fixament una bona estona amb un gran somriure.